

[Fiskeriministeren.]

vundet tilslutning fra disse. Jeg gør i øvrigt i denne forbindelse opmærksom på, at jeg finder det rimeligt, at Danmark, der ikke har nogen større produktion af laks, men hvis fiskere i Østersøen og Nordatlanten fisker laks, der hovedsagelig hidrører fra andre lande, hvor de er produceret dels ad naturlig vej, dels ved kunstigt opdræt, også bidrager til bestandenes opretholdelse, og at de fiskere, der fisker laksen, bidrager hertil i form af en afgift.

I betragtning af den almindelige samfundsmæssige interesse, der er i laksefiskeriet, har jeg også anset det for rimeligt, at staten deltager i udgifterne ved opdræt og udsætning af yngel og sættefisk. Jeg er derfor indstillet på at søge den fornødne finansielle hjemmel hertil.

Med hensyn til omfanget af de omhandlede udsætninger og udgifterne herved er jeg ikke i øjeblikket i stand til at udtale mig nærmere, idet en række praktiske spørgsmål forinden må løses, herunder spørgsmålet om, hvorledes det nødvendige udsætningsmateriale kan fremskaffes. Fiskeribiologerne er i øjeblikket i færd med at undersøge dette nærmere, og der vil endvidere blive optaget forhandling mellem repræsentanter for de eksisterende dambrug for at få klarlagt, i hvilket omfang udsætningsmaterialet vil kunne produceres af disse.

Af *Niels Mathiasen* til udenrigsministeren (19. august 1970):

„Kan ministeren oplyse, om USAs repræsentant i NATO-rådet havde informeret de øvrige NATO-lande om udpegelsen af NATOs øverstkommanderende, general Andrew Goodpaster, som medlem af den amerikansk-spanske forsvarskomiteé, inden udpegelsen fandt sted, og i givet fald, på hvilken måde den danske regering har reageret?“

Begrundelse.

Det er i NATOs første 20 år lykkedes at forhindre ethvert forsøg på at få gjort Spanien til medlem af NATO, selv om amerikanerne gentagne gange har forsøgt at få lukket døren op. Det er uforståeligt, om ikke andet så af psykologiske årsager, at USA nu udpeger den øverstkommanderende for de europæiske NATO-styrker til

medlem af den amerikansk-spanske forsvarskomiteé, som skal samordne de to staters forsvar i Europa, hvoraf det kan formodes, at Spaniens forsvar faktisk integreres i NATOs, således at den spanske udenrigsminister kan karakterisere ordningen som „at den har alle fordele, men til halv pris“. Det må være af interesse offentligt at få understreget, at man fra dansk side kraftigt misbilliger den manglende konsultation, der finder sted inden for NATO.

Udenrigsminister *Poul Hartlings* svar (24. august 1970):

I besvarelse af spørgsmålet kan jeg oplyse, at den amerikanske repræsentant i NATO-rådet ikke forud for indgåelsen af den spansk-amerikanske samarbejdsaftale af 6. august 1970 har underrettet de øvrige NATO-lande om aftalens indhold. Den spansk-amerikanske samarbejdsaftale er en fornyelse af aftalen fra 1953 med senere forlængelser, og den indebærer ikke nogen forbindelse mellem NATO og Spanien.

Der er altså tale om en bilateral aftale mellem USA og Spanien, hvilket i øvrigt også fremgår af overenskomstens bestemmelser om den fælles forsvarskomiteé. Denne skal bestå af den spanske udenrigsminister og USAs ambassadør i Spanien. Chefen for den spanske generalstab samt chefen for de amerikanske styrker i Europa skal være militære rådgivere for komiteen. Det er i egenskab af øverstkommanderende for de amerikanske styrker og ikke som NATO-øverstkommanderende, general Goodpaster er udpeget til rådgiver.

NATO har således intet med denne ordning at gøre.

Af *Horn* til landbrugsministeren (19. august 1970):

„Agter ministeren i næste folketingsamling at søge statshusmandsloven ændret, således at jordkøb ikke længere skal være en forudsætning for at få statslån til bygningsudvidelse?“

Begrundelse.

I husmandskredse har man i den senere tid ofte kritiseret, at der kun kan opnås statslån til bygningsudvidelse i forbindelse med en forøgelse af ejendommens jordtilliggende. Efter min opfattelse er der i øvrigt